

9. zasedání ÚV KSČ

Dne 25. února 2017 se konalo 9. zasedání Ústředního výboru KSČ v Praze. Jednání se uskutečnilo v den 69. výročí Vítězného února 1948. Den před zasedáním ÚV KSČ členové pražské stranické organizace v čele s generálním tajemníkem s. Jiřím Vábrem položili u hrobu Klementa Gottwalda na pražských Olšanech věs rudých karafiátů se stuhou.

Ve zprávě PÚV KSČ přednesené generálním tajemníkem ÚV KSČ byl zvýrazněn historický význam únorových událostí r. 1948 a rozhodující úloha Klementa Gottwalda. V letošním roce si připomeneme 100. výročí Velké říjnové socialistické revoluce jako největší události nejen komunistů, ale celého pokrokového světa. Toto výročí, jak bylo řečeno ve zprávě PÚV KSČ, si důstojně připomeneme KSČ v listopadových dnech tohoto roku.

Zpráva se zabývala hlavními úkoly strany v roce 2017, které navazují především na závěry posledního XXIII. sjezdu KSČ konaného 24. listopadu 2014 a na úkoly, které byly stanoveny při obnově KSČ na Obnovovacím sjezdu KSČ dne 22. dubna 1995. Po pravdě bylo poukázáno na velké změny, ke kterým v současném světě a u nás v ČR dochází, jež stále více vedou na hranici světového konfliktu. Jako jeden z hlavních úkolů stále platí zachování značky KSČ a úlohy naší strany v této složité situaci, ve které se nachází nejen naše strana, ale

především naše země Česká republika, náš lid. Stále platí naše volební heslo: Československo – Práce – Socialismus, jako nadále platí odkaz našeho čestného generálního tajemníka ÚV KSČ s. Miroslava Štěpána. Bylo stanoveno, že postoj KSČ k volbám do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR na podzim t. r., projedná v červnu 10. zasedání ÚV KSČ s jeho závěry.

Velká pozornost byla ve zprávě věnována novele zákona č. 424/1991 Sb., o sdružení v politických stranách a politických hnutích, která vešla v platnost od 1. ledna 2017. Naše strana jako jediná byla proti této novelizaci. Vztah ke KSČM nadále zůstává neměnný. Jako největší rozpor stále přetrvává „Mimofádný sjezd KSČ“ v prosinci 1989. KSČ tento sjezd hodnotí jako zrádovský, který otevřel cestu k rozpadu Československé socialistické republiky, opuštění učení marxismu-leninismu, zvolení Václava Havla prezidentem ČSSR a vedlo k negativnímu přehodnocení období po roce 1948, úspěšného budování socia-

lismu v naší zemi. KSČ si je vědoma, že velká část komunistů v KSČM je pozitivní a udržuje s nimi soudružské, úzké kontakty. Tam, kde je to možné, v mnohém dobře spolupracujeme.

Na zasedání byla projednána Výroční finanční zpráva za rok 2016. Jak je známo, **KSČ má pouze příjmy z dobrovolných členských příspěvků, nikdo nezastává placenou funkci, neexistuje žádné finanční ohodnocení, stranická práce se koná ve vlastním osobním volnu. To bylo ve zprávě oceněno, všem poděkováno a konstatoováno, že jsme jediná politická strana v ČR, která není vtážena do finančních a korupčních skandálů. KSČ jde o věc, o osud této země, její lid, o obnovu socialismu v naší zemi a zachování míru na této planetě. Jsme na to všichni velmi hrdí.**

Na zasedání ÚV KSČ byly učiněny některé kadrové změny. Diskuse byla ve většinově shodě a podpořila závěry tohoto jednání. Příští zasedání, v pořadí desáté, se uskuteční v červnu t. r.

Dvacátý pátý únor – od jedenácti do sedmnácti

Zbývalo několik minut před jedenáctou. Prezident Beneš věděl, že přesně v jedenáct mu kancléř Smutný ohlásí vstup předsedy vlády Klementa Gottwalda. Vždycky byl přesný. Ostatně prezident si na přesnost potrpěl. Chápal ji jako součást povinnosti odpovědného muže. Sám byl ve všem naprosto přesný, ač dokonce pedantický. Věděl to o sobě. Někdy i říkal, že by to neměl přehánět. Přeháněl to však dál.

Z jeho kanceláře bylo vidět město pod ním. Byl studený den. Co se tam dole dělo, věděl jen zčásti. Uměl si představit, jak tato středa probíhá. Kdyby, to byla také středa a později se jí začalo říkat „škaradá“, 15. března 1939, za možná stejného sychravého počasí sem do města přijeli nacističtí vojáci. Má to souvislost, nemá? Tehdy lidé kromě Němců a vlajkařů zatínali pěsti, dnes je také zatínají, ale jako hrozbu těm, kteří se rozhodli změnit politický vývoj země. Když ministři, které znal, a z nichž řada byla jeho londýnskými spolupracovníky, podali

24. února mezi dvanáctou a jednou

demisi, ne zcela je chápal, i když jim nepřímo nabídl podporu. Brzy ovšem pochopil, že to byla zásadní chyba a že ne-

může nic dělat. Jednal s nimi, ano, ale nemohl se veřejně postavit na jejich stranu, i když si jeho nevyjadřování vysvětlovali ve svůj prospěch.

Ještě před několika minutami dostal dopis generálního tajemníka národních socialistů docenta Krajiny spolupoděpsaný organizačním tajemníkem Šolcem, v němž ho nutili, aby nepodepsal a tím připustil nové volby, protože po nich se oba podepsaní viděli už vítězi. Chtěli volby „podle jiných zásad“. Jakých? Jak chtěli ty masy tam dole rozložit a donutit, aby hlasovaly pro ně? Navíkové. „Namísto, aby byli aktivní, na rozdíl od komunistů, si plačtivě sedli do svých křesel a čekali, až co udělám já a já jim pomoci nemohl a ani jsem nebyl přesvědčen, že jsou to ti praví. Proto jsem Krajiny nepřijal, když před desátou chtěl přijít a ani vedení sokolů, když starosta Hřebík a zároveň poslanec za národní socialisty v klidu odejel na závody do Tater a tam dole, jak psalo dnešní Rudé právo, se továrny usnášejí, nepodepíší-li, se půjdou do generální stávky. A že to dokážou komunisté zajistit a lidé s nimi půjdou, nepochybuji.“

Bylo minutu před jedenáctou. Příchod Gottwalda doprovázeného ministrem

Pokračování na str. 2

Třetí výročí úmrtí čestného generálního tajemníka ÚV KSČ soudruha Miroslava Štěpána

Dne 23. března 2017 si Komunistická strana Československa připomněla třetí výročí úmrtí čestného generálního tajemníka ÚV KSČ soudruha Miroslava Štěpána.

Náš Mírek, jak jsme mu, my nejbližší, říkali, zasvětil celý svůj život snaze za lepší život pracujících, za věc socialismu a zachování míru ve světě. Odešel v něm obětavý a statečný soudruh, komunista, vlastenec a velký internacionalista. Byl vynikající analytik, který dokonale uměl rozebírat a objasňovat nejen vnitropolitické, ale i zahraničněpolitické situace ve světě. Dnes jsme svědky, že to, co předpokládal, se v plné míře naplňuje. „Budete otroci ve vlastní zemi,“ řekl Miroslav Štěpán v r. 1989 dělníkům v ČKD.

Odvážně se zasadil v roce 1995 o obnovu Komunistické strany Československa na pozicích marxismu-leninismu a proletářského internacionalismu.

V naší paměti navždy zůstane jako skvělý profesionální politik, komunista, který po roce 1989 jako jeden z mála uměl rozpoznávat podstatu věci zrádovské politiky mnohých „soudruhů“ a formulovat strategické a taktické cíle. Věci vždy nazýval pravými jmény, a to se mnohým nelíbilo. Nikdy nezradil sám sebe, věc socialismu ani nás! Dnes, v této složité domácí a zahraniční situaci, velmi chybí. Byl trpělivým soudruhem, kamarádem, jehož soukromý i stranický život jsou a budou navždy příkladem pro následovníky.

ČEST JEHO NESMRTELNÉ PAMÁTKY!

Ústřední výbor Komunistické strany Československa

Usnesení 9. zasedání ÚV KSČ

konaného dne 25. 2. 2017 v Praze

Ústřední výbor Komunistické strany Československa

Schvaluje

1. Informaci s. Jiřího Vábra o postupu Předsednictva ÚV KSČ v období od 8. zasedání ÚV KSČ a hlavních úkolech strany pro rok 2017.
2. Výroční finanční zprávu KSČ za rok 2016 předloženou s. Romanem Blaškem.
3. Kaldární plán práce na I. pololetí 2017. (Předsednictva ÚV KSČ 21. 3. 2017, Plénum ÚV KSČ 10. 6. 2017.)
4. Postup KSČ při volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v letošním roce bude určen na červnovém 10. zasedání ÚV KSČ.

Bere na vědomí

1. Informaci o přidělených licenčních listinách jednotlivým stranickým organizacím.
2. Děkovný dopis velvyslance KLDK v Praze p. Kim Pchjong-ila.
3. Informaci s. Jozefa Servisty o přípravné schůzce na pražskou politicko-ideologickou konferenci, která se uskuteční 13. 5. 2017 a bude věnována 100. výročí VŘSR.

Uvolňuje ze zdravotních důvodů

soudruhy Karla Boučka a Jiřího Čermáka, z funkce člena Ústředního výboru KSČ.

Kooptuje

s. Jiřího Sliaského za člena Ústředního výboru KSČ.

Ukládá

1. Předložit v termínu do 31. 3. 2017 Výroční finanční zprávu KSČ za rok 2016 Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

Zodpovídá: s. Jiří Vábr

2. Dořešit přidělení licenčních listin okresním organizacím Olomouc, Prachatic, Tábor, Vyškov, Plzeň, Valašské Meziříčí a Děčín.

Zodpovídá: PÚV KSČ

3. Důsledně vést veškerou stranickou dokumentaci, především pokladni knihy a archivy, v souladu s novelou zákona o politických stranách a politických hnutích, platnou od 1. 1. 2017.

Zodpovídají: předsedové OV, MV KSČ

Kontrola: UK a RK do 30. 6. 2017

4. Zaslát děkovné dopisy za celoživotní práci ve prospěch KSČ soudruhům Karlu Boučkovi a Jiřímu Čermákově.

Zodpovídá: s. Jiří Vábr

MILÉ ČTENÁŘKY A MILÍ ČTENÁŘI

■ *Mnoho občanů je toho mínění, že podstatou politiky je vyjednávání mezi subjekty politiky (majiteli výrobních prostředků, středními vrstvami, proletariátem). K tomu sice dochází, ale to nic nemění na faktu, že podstatou politiky je vždy prioritně boj o moc, který není vázán žádnými předpisy a normami. A to je v politice hlavní. Pokud si tento fakt někdo neuvědomuje v chápání politických dějů, tápe, neboť vždy jde o zápolení o mocenské posty. Buržoazie, která toto chápe, se podle toho zařizuje. Bohužel, ne tak proletariát, námezdní pracovní síly. Nechávací se buržoazii ohlupovat tvrzením, že je demokratická, ačkoli ze své podstaty taková být nemůže. Článek OPOMÍJENÁ PRIORITA se týká této problematiky.*

■ *Podle Ústavy České republiky jsou si občané právně rovni. Všechny buržoazní státy musí na principu rovných občanských práv vypořádat v nich společenské poměry. Noticka RESPEKT K PRÁVŮM však upozorňuje na to, že rovná práva občanů negarantují rovné existenční podmínky pro všechny občany. Toho je třeba si všimnat.*

■ *Vinou doprava se klonících společenských (politických) poměrů u nás, zatěžovaných vlivy americké protiruské mediální války se oslabila i ÚČTA K NEJVĚTŠÍMU ČESKOSLOVENSKÉMU SVÁTKU, k 28. říjnu 1918. Proběhl za nedůstojných tahanic o významování zasloužilých občanů prezidentem republiky, což svědčí o poklesu vážnosti občanů k historickým tradicím českého a slovenského lidu. Proti takovému vývoji je nutné vystupovat.*

■ *Úvaha o Donaldu Trumpovi s názvem MILIARDÁŘ vychází z toho, že nový americký prezident Trump se liší od předchůzců, takže jako movitý člověk si v pozici prezidenta uchová myšlení oligarchy, to je vysoký zájem, aby na svém novém postavení neprodělal, ale aby mu umožnilo být ještě bohatší. To předpokládá, že bude mít osobní zájem na zachování společenských (politických) podmínek pro jeho vlastnictví a k tomu*

potřebných mírových podmínek. Pokud se tak bude chovat, upevní se světový mír. Čas ukáže jeho skutečný politický profil.

■ *Oligarchiát je stav společnosti založené na soukromém vlastnictví výrobních prostředků, v níž navzdory buržoazní „demokracii“ se moc shromažďuje do rukou malé skupiny vlastníků výrobních prostředků, jejíž vliv ve společnosti je rozhodující natolik, že se nemusí ohlížet na výsledky „demokratických“ voleb, resp. mají moc si je vyložit po svém, podle svých zájmů. Dosud většina občanů si v plné míře toto neuvědomuje. Za takových poměrů je kapitalistická demokracie fikcí. To je třeba odhalovat. Glosa OLIGARCHIÁT JAKO VČELÍN sleduje tento záměr.*

■ *ÚRYVEK Z ANALÝZY KE KRIZI V USA je zkrácený výtah z ruského rozkladu o současné vnitropolitické krizi v USA, jejíž nálada se přenáší do mezinárodních poměrů.*

■ *HERMAN, BRADY, SOBOTKA představují jména lidí, kteří se nejvíce zamotali do diplomatického rozporu mezi českým státem a Čínskou lidovou republikou, se kterou Česká republika uzavřela mezinárodní smlouvu, kterou je třeba přesně plnit. Že vůbec k něčemu takovému došlo, ukazuje, že pravicové síly v zemi dosáhly nebezpečné troufalosti. Proto je potřeba této stránce politických poměrů v zemi věnovat náležitou pozornost. To se podceňuje.*

■ *SYSTÉMOVÝ PROBLÉM je reakcí na článek v HaNo k chudobě s nemalým počtem chudých občanů v České republice s názorem, aby byl systémově řešen. S tím lze souhlasit, avšak vyvolává otázky výkladu slova systémový. Na tomto východisku vzniká totiž problém, zda současně politické prostředí něco podobného připouští, poněvadž existence chudoby je systémově spojena s kapitalismem. Hlavním cílem buržoazie je přivlastňování nadhodnoty, vzniklé z práce námezdních pracovních sil, kterou si soukromí majitelé ve společenské práci přivlastňují. (red.)*

Gratulační dopis Ústředního výboru Korejské strany práce

Ústřední výbor Komunistické strany Československa, PRAHA

Ústřední výbor Korejské strany práce zaslal Ústřednímu výboru a všem členům naší strany vřelé blahopřání k 22. výročí obnovy Komunistické strany Československa.

Při této příležitosti vám přejeme mnoho úspěchů v činnosti vaší strany v obhajobě zájmů pracujících s přesvědčením, že se dobré přátelské vztahy a spolupráce mezi oběma našimi stranami budou nadále upevňovat a rozvíjet.

Ústřední výbor Korejské strany práce
V Pyongyangu, 21. dubna Čučche 106 (2017)

Dvacátý pátý únor – od jedenácti do sedmnácti

Pokračování ze str. 1

vnitř Václavem Noskem a předsedou odborů Antonínem Zápotockým mu byl oznámen kancléřem Smutným, jenž v místnosti s nimi zůstal. Prezident Beneš si mohl jen říci: „Nechali všechno na mě, stejně jako to bylo 30. září 1938.“ Rekl však jen „Ať pánové vstoupí“... Nevím, zda prezident Beneš před jedenáctou onoho rozhodujícího dne takto myslel. Ale mohl. Ale bylo by to logické.

Děni „dole“

Jen ve stručnosti. „Dole“ ve fabrikách i úřadech se stále vyostřovala u většiny lidí nálada proti demisím. Jen ti, co byli s nimi tak či onak spojeni, byli vývojem zaskočeni. Tam, kde ještě nebyly ustaveny, vznikaly Akční výbory, k nimž vyzvalo vedení Národní fronty a vedení odborů, jež měly zabezpečit dosavadní vývoj a vlastně eliminovat případně protívětrné síly. Ve straně lidové se do čela Akčního výboru postavili poslanci Alois Petr a Josef Plojhar, v národně socialistické straně pak Emanuel Šlechta a Alois Neumann. Po ostré diskuzi se vedení sociálně demokratické strany v kanceláři místopředsedy vlády Tymeše čtvrt hodiny po jedenácti postavilo za podepsání demise a odvolalo některé sociálně demokratické funkcionáře. V 10.40 zahájil A. Zápotocký v zasedací síni ÚRO na Perštýně schůzi přípravného ústředního akčního výboru Národní fronty, aby slovo předal tajemníku Alexeji Čepičkovi a připojil se k delegaci jedoucí na Hrad. Ve fabrikách se připravovali na manifestaci, k níž mělo dojít v 16 hodin na Václavské náměstí. Lidovým milicím v továrnách byly z brněnské Zbrojovky přivezeny zbraně. Náboje rozdány nebyly. Z centra přišel zákaz je tak či onak použít. Do té chvíle 153 předních českých umělců a vědců podepsalo výzvu za přijetí demise, byli mezi nimi Vincenc Kramář, Bohuš Záhorský, Václav Vydra, Otakar Vávra, Marie Pujmanová, František Kovářik, Eva Klenová, Zdeněk Jirotko, Bedřich Karen, Arnošt Kolman, prof. Bohumil Mathesius, Dana Medřická, prof. Jan Mukařovský, Vitězslav Nezval, V. V. Novák, Arnošt Paderlík, Vojta Plachý-Tůma, Jaroslav Průcha, Jindřich Plachta, Ladislav Pešek, Ivan Olbracht, Stanislav Neumann, Václav Řezáč, Jan Seidl, František Smolík, Karel Steklý, Eva Vrchlická, Jiří Voskovec, Jan Werich, prof. Vladimír Sychra, Josef Toman, Vladimír Šmeral, Jan Škoda, Vlasta Matulová, Marie Majerová apod.

Je všeobecně známé, že složité přírodní a společenské děje lze uspokojivě vysvětlovat využíváním příkladů z jiného oboru. Je to možné tehdy, kdy se taková příležitost dá využít. Přirozeně, že jde o obrazná přirovnání spojená většinou s určitými zjednodušeními, a proto jde o „neúplné“ popsání případu, ale názorné, a proto přijatelné. To se týká zejména těch případů, kdy jde více o princip než o přesnost a úplnost. Jde větší- nou o zobecniny.

Tato zkušenost není někdy doceněna. Poukážeme na příklad z politiky: Je možné popřít, že mnoho dějů ve společnosti je podobné s určitou stránkou přírody? Což neexistují živočišná společenstva, která jsou vysoce organizovaná? Příkladem včelstva. Kolem včelí matky se soustřeďuje složitý mechanismus života včelího roje, v němž existují dělnice, ale i neúžiteční(?) trubci. Princip spočívá v tom, že celý roj je podřízen ke splnění základního přírodního zákonitého pudu: udržet se v takové podobě, aby včely „myslely“ na jediné, na matku jako garanta generačních trvání rodu.

Nepřipomíná to poněkud nutnost z toho úhlu posoudit současný stav lidské společnosti, která je oligarchy vedena k tomu, aby ujařmení otroci práce (námezdní pracovní síly) krmili oligarchy a aby ti, kteří již na to nestačí, byli vylučováni ze společnosti a ztráceli lidskou společenskou hodnotu a končili v bídě? Ovšem, lidé nejsou včely, je to mnohem a mnohem složitější; mimo jiné i proto, že existence člověka a lidské společnosti je v dosavadním rámci známého vesmíru jeho nejvyšším vývojovým stupněm, něčím nejněžnějším.

Včely mají velký pud sebezáchovy. To s určitostí nelze tvrdit o lidské společnosti, která má v současné době již schopnost zničit sama sebe, ale také vše živé na Zemi. Nejsou zatjati existence včelího oligarchátu, ale lidského. Obludná existence všežravých oligarchů, zejména amerických přesahuje zájmy celého lidstva. Jsou jimi zamořeny všechny státy na světě. Jejich existence bohužel není způsobena „chybou“ přiro-

To všechno však prezident Beneš v té chvíli ještě nevěděl.

Jednání v jedenáct

Podle Lidové demokracie (23. 2. 1990, autor Bohumil Černý):

„E. Benešovi se hrozilo občanskou válkou, zásahem Sovětského svazu, hrozbami zásahem Lidových milicí...“ Jak to bylo? Byla to pravda? Mám před sebou stenografický zápis. Vyskytuje se v něm něco takového?

„Předseda vlády Gottwald odevzdal panu prezidentovi návrh na rekonstrukci a doplnění vlády. Připomínám - pravil - že návrh je sestaven tak, aby ve vládě byly zastoupeny všechny složky národa, a že byl sestaven za souhlasu všech osob, které jsou navrhovány. Pan prezident si návrh prohlédl a pravil: Musím si věc rozmyslet. V každém případě vám děkuji, že to šlo tak rychle. Já také nebudu nic zdržovat, aby krize byla rozřešena co nejdříve a naprosto jasně. Včera jsem vám řekl svoje názory, měl jste, pane předsedo, určitě pochybnosti. Tomu já rozumím. Znovu jsem věc uvážil a chápu, že nemáte situaci právě snadnou, právě tak jako ji nemám snadnou já sám.“

Prezident Beneš podle záznamu neustále hovořil o potřebě uvážlivosti. Gottwald o důležitosti podepsat a to, co nejdříve. Ptal se i, zda Beneš podepíše demisi ještě dnes. Prezident odpověděl:

„Ano, v každém případě dostanete ještě dnes moji odpověď. Dále pravil. Jsem připraven na další vývoj. Myslím na vývoj hodně daleký. Dobře rozumím vážnosti této krize, která vznikla, a proto pravím, že jsem na ni připraven, a myslím v dobrém smyslu. Poměr můj k vám - pravil prezident dále - po celou dobu byl naprosto bezvadný, nebylo mezi námi toho nejmenšího, děkuji vám za to...“

Předseda vlády Gottwald: Nemáme viny na krizi my, ale když krize vznikla, máme povinnost, kteří cítíme spolu s vámi odpovědnost za republiku, aby příčiny krize byly odstraněny, aby se krize za rok nebo půl roku nemohla opakovat znovu...“

Teprve závěrem Antonín Zápotocký se zmínil o situaci v zemi. Ani jeho slova však hrozbou nebyla. Podle zápisu řekl: „Po každé světové válce se nastřádá spousta nespokojenosti, radikalismu. A my jsme se vždy obávali, aby k takovému věcem u nás nedošlo, neboť stačí kamének a řítí se nám lavina. V takové situaci nyní jsme. V továrnách se nám lavina řítí. To nemůžeme potřebovat, u nás potřebujeme klid a pořádek. A čím déle

bude krize trvat, tím více roste radikalizace. A proti té lavině se člověk nemůže stavět, protože nechce-li s sebou, bude smeten. Dále upozornil, že všechny akce, které dosud se staly, minuly v naprostém klidu, ale že není jisto, zdali ten klid bude ve všem i nadále zachován, a zmínil se také o možnosti generální stávky.

Pan prezident:

Budu vám jen umožňovat, aby všechno, pokud jde o krizi, bylo provedeno rychle, abychom se vrátili do klidných a normálních poměrů... Dívám se na všechno klidně - pravil pan prezident - ale nechci vám nic tajit. Děkuji vám, že jste přišli, a já jsem vám i nadále vřdycy k dispozici, kdyby bylo třeba znovu o věci ještě mluvit...“ (citováno podle knihy Dramatické dny února 1948 - Miloslav Bouček-Miloslav Klimeš).

Všichni se rozloučili přátelsky. Žádné hrozby se při půlhodinové návštěvě u prezidenta nekonaly.

Ve třináct hodin prezidentská kancelář sdělila předsedovi vlády Gottwaldovi, že v 16 hodin ho pan prezident očekává. Tuto informaci si Český rozhlas vysvětlil jako přijetí demise. Nebyla to však pravda. V té chvíli ještě Gottwald nevěděl, zda Beneš ji podepíše.

Hodiny čekání

Od odchodu Gottwalda, Noska a Zápotockého prezident Beneš přijal jediného člověka – poslance Jožku Davida, bývalého předsedu poválečného Prozatímního národního shromáždění, jenž se nepřipojil k demisi podávši částí národně socialistické strany a byl jeho přítelem. O čem hovořili, nevíme. Zápis nebyl proveden. Jen jedno víme jistě, že právě David byl prvním, kdo se o tom, že demisi prezident přijme, měl dozvědět (Marcel Zachoval: Pane prezidente, podáváme demisi...). Ministry Majera a Ripku, kteří oba chtěli s prezidentem mluvit, však Beneš nepřijal. Po polední se sešli ministři národně socialistické strany v bytě J. Stránského a očekávali Benešovo rozhodnutí. I další demisi podávši ministři a jejich příznivci se scházeli po bytech.

Ještě před přijetím Gottwalda byla prezidentovi doručena také demise ministrů Majera a Tymeše.

Po obědě se zatím v jednotlivých pražských závodech začali lidé shromažďovat, aby již v půl čtvrté zaplnili Václavské náměstí, kde se měli dozvědět, co dál. Příprava demonstrace byla krátká. Proto jako tribuny bylo využito nákladní auto. Údajně již v té době tu by-

dy, ale její schopnosti předat lidstvu odpovědnost nejen za sebe, ale i za celou planetu. Není však, a bohužel, lidstvu vrozena zábrana před nějakým člověkem, který může spustit kolotoč zkázy lidstva na planetě Zemi a vytvoří podmínky pro časy jurských veleještěřů.

Po realizaci vize, kterou jsme uvedli, ovšem žádný člověk, který má mozek v pořádku, nestojí. Zatím. Masy námezdních pracovních sil se zajímají především o to, aby přežily den, oligarchické stadium kapitalismu se rozvíjí ve smyslu, po nás třeba at je potopa. Neboť někdo myslí, že se oligarchické stadium rozvoje demokratické buržoazní společnosti vyhne lidnaté Číně, Indii, Pákistánu a dalším státům světa, které ještě v nynější době nedosáhly využití v nich dřímajících potencií?

Lidské starosti jsou přírodě ukradeny. Nicméně řešení údelu lidstva v epoše buržoazního oligarchismu je na pořadu dne. Doufáme, že si lidstvo zaslouhuje světového proletariátu dočasně narušené chamtivosti buržoazii svou nebezpečnou situaci uvědomí. O tom ovšem řecký filozof Herakleitos z Efesu (540–480 př. n. l.) nevěděl, když učil, že tento svět, tentýž pro všechny, nestvořil žádný z bohů ani z lidí, nýbrž vždy byl, jest a bude věčně živým ohněm, rozněcujícím se a hasnoucím podle míry, a že „vše plyne“ (panto rhei); ve všem jsou obsaženy vnitřní protiklady, vedoucí k věčnému pohybu, změně. Vše mu ve světě je pak společný logos (rozum) prosazující současnou jednotu, harmonii. Člověk jedná jako rozumná bytost, porozumí-li tomuto logu. Herakleitos byl vysoce ceněn klasiky marxismu.

Mám jisté pochybnosti, zda oligarchický Olymp v České republice ve věci zajištění svých zájmů dokáže zachovat míru. Ale to není jen jeho věc. Doufáme, že se najde dost českých občanů, kteří vědí, že tento problém se jich také týká a nezištně pomohou odradit od přejmenování České republiky na Babišovu republiku či jiného oligarchy. **Alois Favka**

lo takové množství lidí, že i vedlejší ulice byly zaplněny (Jindřich Veselý: Kronika únorových dnů - podle Boučka a Klimeše demonstrujících bylo 100 000, podle Ivy Pokorné z ČTK – 17. února 1998, čtvrt milionu).

Odpolední přijetí

V 16.30 Klement Gottwald byl kancléřem Smutným uveden k dr. Benešovi. Prezident mu zde oznámil, že demisi ministrů přijal. Schůzka byla krátká. ČTK následně o tom zveřejnila zprávu. Nová vláda, kterou Beneš schválil, měla mít 24 členů, z toho 11 zástupců KSČ a KSS, 3 sociální demokraté, 2 lidovci, 2 národní socialisté, 1 slovenský demokrat, 1 zástupce strany Slobody, 2 představitelé ÚRO (z toho 1 sociální demokrat a 1 komunist) a 2 osobnosti mimo strany,

Jan Masaryk a generál Ludvík Svoboda.

Poté Gottwald cestou na Václavské náměstí, kde zatím ke shromážděným hovořili pražský šéf KSČ Karel Krosnář a ministrův Kopecký a Nejedlý, se zastavil na Perštýně na ustavující schůzi Národní fronty.

Nebylo ještě sedmnáct hodin, když vstupoval na improvizovanou tribunu a řekl památná slova: „Právě se vracím z Hradu od pana prezidenta. Dnes ráno jsem mu podal návrh na přijetí demise ministrů, kteří odstoupili 20. února t. r., a současně jsem panu prezidentovi navrhl seznam osob, kterými má být vláda doplněna a rekonstruována. Mohu vám sdělit, že pan prezident všechny mé návrhy tak, jak jsem je podal, přijal...“ (Jindřich Veselý: Kronika únorových dnů 1948).

Jaroslav Kojzar

Manipulace

Pamatuji se, že v polistopadových dnech bylo jedním z hitů tvrzení o naprostém odstranění cenzury, přestože v osmdesátých letech ona cenzura u nás neexistovala a následně hodnocení tisku jako cenzuru nechápu. Podotýkám, že ani to však nepokládám za správné a šťastné. Dnes něco podobného ministerstvo vnitřní záležitostí zavádí, a protože jde o útvar represivních složek, jde o zvláště nebezpečné možné okleštění občanských svobod.

Do současnosti Česká televize a jiné oficiální tiskoviny a kanály se ovšem chovaly i tak jako cenzurní centra. To, co se „kavárně“ nebo vládě nelíbilo, zveřejňováno nebylo a není. Navíc každý den jsme mohli a můžeme sledovat nějaký program, v němž minulost je zkracována a převracena doslova na hlavu. To v zájmu „jediné pravdy“, tedy té havlovské.

Ale abych byl konkrétní, jako příklad uvedu článek představitelky Republiky Kongo u Organizace spojených národů Serge Boret Bokwanga v americkém The New York Times, jenž, ač velmi zásadního charakteru, nebyl v našich médiích citován. Podotýkám, že ve většině francouzského a britského tisku ano. A dokonce vyšel i v jazyce německém, z něhož cituji. Pan Bokwanga totiž mimo jiné napsal: „Afričané (ale mohl napsat i občané z Blízkého východu - pozn. aut.), jež nyní vidím v Itálii (nebo na Balkáně - pozn. aut.), jsou doslova vyvrhelové a odpad Afriky. Prodají cokoli a kohokoli... i sami sebe. Tito li-

dé vystupující po ulicích jako kramáři a slídící ulicemi měst za kořisti, v žádném případě nejsou Afričané v Africe bojující za obnovu a rozvoj svých zemí. Vzhledem k tomu se ptám sám sebe, proč Itálie a jiné evropské země dovolují a tolerují, aby se na jejich národních územích takové osoby zdržovaly. Pociťuji silný vztek vůči těmto přistěhovalcům, jež se chovají jako krysy napadající města v Evropě, a silný stud za ně. Pociťuji ale také silný vztek a stud vůči těm vládám v Africe, které tomuto masovému odchodu svého odpadu do Evropy také ještě napomáhají.“

Dodejme ovšem, že také další a s tím související informace nejsou v médiích zmiňovány anebo zcela okrajově. Jde o to, kdo všechno způsobil masovou migraci, a tím vlastně umožnil zmíněným lidem se ve státech přesunout do Evropy. V Iráku a Sýrii americký zájem a dodávky zbraní umožnily vznik občanské války a následně i Islámského státu, v Libyi francouzská, britská, italská a americká letadla byla na počátku destabilizace prosperující země. Nejinak tomu bylo v Afghánistánu.

Abychom si skutečně mohli udělat obrázek, museli bychom znát všechny i tyto zmíněné informace. Když je nedostaneme, může s námi leckdo manipulovat, stejně jako to dnes dělají „kavárnská“ média.

A vytvoření oné skupiny na ministerstvu vnitřní je dalším krokem, jenž nás má dovést k poslušnosti a k jedinému „správnému“ chápání situace.

Jiří Vábr

Opomíjená priorita

Občané, kteří se zabývají politikou (nemáme na mysli profesionály), kteří spjatí v politice jen příležitost k obživě a jsou proto ochotni se nechat najímat jako tažné kobyly od kohokoli a táhnout politickou káru kamkoliv, jak jim určí jejich najímatel, nejsou vřadností. Vyskytují se ve všech patrech buržoazní společnosti. Tito lidé zpravidla nevědí, že politika je boj o moc mezi námezdními pracovními silami a majiteli výrobních prostředků. Nic více a také ne méně!

Většina občanů vnímá produkty odvozené z politiky ve formách zápasu mezi politickou levicí a pravicí, které však neobrážejí podstatu politiky, ale její projevy, které nemusí být všem občanům srozumitelné a pochopitelné. Mimo jiné proto, že je často měří jen podle vlastního „zdravého rozumu“, který nepostihuje dialektickou složitost života buržoazní společnosti.

Politiku si zjednodušují do sérií jednotlivin pospojovaných chatrnou nití malé znalosti toho, co pojem politika v buržoazní společnosti obsahuje. S takovými občany si buržoazie, za využití všech druhů prostředků masové informace, dělá, co chce.

Politika je totiž vrcholnou pořádkující náplní společenské práce. A tu praxi zásadním způsobem profiluje. Politika je **mocenské** soupeření mezi oligarchickou buržoazií a proletariátem. Změnu společenských poměrů ve prospěch proletariátu oligarchická buržoazie však rozhodně nemá v plánu. Tu si musí na ní vynutit proletariát. Avšak bez změny jeho poměru k politice, která změni jeho politické obzory, masírované oligarchickým buržoazním Západem, se nic podstatného ve prospěch proletariátu nestane.

V popisu nynějších světových politických poměrů odkazujeme na rozhovor

Haló novin se sociologem a europoslancem prof. Janem Kellerem (za ČSSD), uveřejněným 25. 11. 2016 pod názvem **Roste nerovnost příjmů a nerovnost bohatství**.

Z jeho textu vyjímáme: „Velký kapitál vyždímal napřed dělníky a teď stále citelněji vysává střední vrstvy. Francouzský ekonom Thomas Piketty to velice přesně popsal ve své knize Kapitál v 21. století. Vyšla i v češtině. Ukazuje zde, jak chudší polovina společnosti klesla v podílu na příjmu i na majetku někam na úroveň, na jaké byla před první světovou válkou. A střední vrstvy přijdou v dohledné době o polovinu toho, co mají, pokud se trendy působící jednoznačně ve prospěch největších majetků a rentiérů nezmění.“ Piketty mimo jiné konstatuje, jak se tento proces urychlil po pádu východních režimů... (...) „Pokud se tyto trendy nezmění, máme se čeho bát. Kapitalismus nezná mnoho způsobů jak reagovat na prudce rostoucí nerovnost. V podstatě má v takových případech po ruce hlavně války a ještě hospodářské krize.“

A co udělat proto to, abychom se bát nemuseli?

Přestat se hádat o podružnostech a jít, jak řekl Marx ke kořenu věci. To by si ale museli levicovní politikové toho Pikettyho přečíst.“

Názory Jana Kellera odpovídají skutečnosti. Nicméně nejpočetnější a nejrozhodnější skupinou občanů v každé kapitalistické zemi je potenciálně proletariát. Jeho se **nejvíce týká důsledky růstu nerovnosti příjmů a bohatství**.

Skutečností ovšem je, že ne každý proletář si dostatečně uvědomuje, že je na tahu, i když drží v ruce zelené eso.

Otto Hammer

Úvaha o Donaldu Trumpovi Miliardář

Kdekdo ví, že 20. ledna 2017 nastoupil svůj úřad americký prezident, miliardář Donald Trump. Jeho bohatství nevzniklo z jeho hodin přecházení a v nich usilovné práce, ale z výsledků práce tisíců a tisíců námezdních pracovníků, které zaměstnával a stále zaměstnává. Nelze mu upřít, že se vyzná v umění, jak se stát v prostředí formální americké demokracie bohatým.

K tomu je potřeba talentu a mít příhodné společenské podmínky. Formální americká lidemokracie mu ke zbohatnutí takové podmínky poskytla. Adeptů na americké prezidentství bylo sice více, ale neměli dostatek síly se proti Donaldu Trumpovi prosadit, neboť nepřiznivá všemocná náhoda byla zaneprázdněna něčím jiným než zabýváním se jak Trumpovi překazit prezidentství. Máme proto příležitost přisoudit Donaldu Trumpovi ve volebním boji štěstí.

Bud' rozmyslně nebo mimoděčně neharšil válečnickými projevy, jako jeho soupeřka Hillary Clintonová. Naznačil, že nebude Barack Obama číslem dvě. Odhadl, že pod textem současných

a světových společenských poměrů jsou obavy miliardových mas lidí z velkého válečného konfliktu, z jehož výsledku by nikdo nemohl být nadšen. Celé lidstvo by totiž nastoupilo cestu svého zmaru. A Trumpovy miliardy by vzešly za své.

Poněvadž americký zbrojařský oligarchiát svoji existenci zakládá na spotřebě všech možných druhů zbraní, na jejich stále větší výrobě, bude nový americký prezident nucen najít způsob jak se s touto situací vyrovnat. Trump se nechal zvolit proto, aby byl miliardářsky úspěšný a nikoli proto, aby jeho bohatství spolkla válečná vřava. S tímto problémem si tak velkou hlavu nemuseli dělat ani Obama, ani Clintonová. I když nejsou miliardáři a nejsou chudáci.

Lze předpokládat, že Donald Trump, americký miliardář, se neucházel o post prezidenta Spojených států vůbec, aby přestal myslet a jednat nemiliardářsky, pustil své miliardy k vodě a byl výlučně jen prezidentem. Již proto ne, že právě jeho miliardářství mu vydláždilo cestu do Bílého domu. Jeho prioritou se staly zájmy Spojených států, mocenské

potřeby USA ve světovém měřítku a zdokonalení vnitřních poměrů v zemi. Jinak by se jako prezident mocné velmoci neudržel. Avšak také to, že dokáže uvádět v soulad jeho péči o své soukromé vlastnictví, miliardy, s požadavky vrcholné světové politiky. Máme zato, že i pro něj platí přísloví, že košile je bližší než kabát, což znamená, že jinak by aspiroval po vypršení jeho prezidentského mandátu na postavení zchudlého miliardáře, který nedokázal sladit své osobní zájmy s americkým prezidentstvím, které je jako u každého vrcholného politika rizikové.

Nezáleží jenom a jenom na něm, co se v USA a ve světě děje a jaké dopady to má v zemi i jinde. To naproti nevyklučuje, aby se staral o své bohatství a ze své pozice prezidenta mocné země měl nezpochybnitelný zájem, aby se vývoj v USA a ve světě vyvíjel v tomto směru v souladu s jeho osobními zájmy! Předpokládají existenci mírových poměrů ve světě. A to je základem zájmu všeho živého na Zemi. V době existence jaderného patu mezi držitelé jaderných zbraní a dalších „vývozností“ válečné techniky jde o **prioritu všech priorit.**

A jak se bude chovat prezidentský miliardář Donald Trump, ukáže čas.

Vladimír Čepelák

Křižník Missouri teď kotví v Brně

Dostala se nám do naší redakce náhodně pozvánka od odboru vnitřních věcí Magistrátu města Brna pod názvem „Ukončení II. světové války“. Vzpomínkový akt, konání 26. 4. 2017 na Čestném pohřebišti Ústředního hřbitova v Brně.

Sovětský maršál Rodion Jakovlevič Malinovskij

Otázka je, proč titul Ukončení II. světové války a ne Osvobození Brna Rudou armádou. Je to neznalost věci nebo úmyslná falzifikace dějin a historie magistrátníky města Brna?

Ukončení II. světové války nastalo až kapitulací Japonska 2. září 1945 v Tokijském zápisu na křižníku Missouri podepsáním Kapitulační listiny za účasti ministra zahraničních věcí Japonska Mamury Šigemicu a za přítomnosti generála USA Mac Arthura. Dokument byl vyhotoven v japonštině a angličtině a podepsán tehdy Japonskem, USA, SSSR, Austrálií, Novým Zélandem, Čínou, Kanadou a Nizozemím. Tak byla definitivně po šesti letech ukončena druhá světová válka, největší v dějinách lidstva. O život přišlo 55 milionů lidí.

Druhá světová válka začala 1. září 1939 napadením Polska hitlerovskými nacistickými vojsky. Největší zásluhu na poražení nacistického Německa, Japonska a Itálie měl SSSR

a jeho slavná Rudá armáda pod velením skvělých vojevůdců v čele s J. V. Stalinem. Ať se to někomu líbí či nelíbí, taková je skutečná pravda, ať se to některým nechce přiznat, natož připomínat. Raději si připomínají a organizují „vyháněcí“ pochody s potomky bývalých nácků. Goebbels by z nich měl opravdu radost.

Brno bylo v časných ranních hodinách 26. dubna 1945 osvobozeno slavnou Rudou armádou a rumunskými vojáky pod velením legendárního velitele druhého ukrajinského frontu maršála Rodiona Jakovleviče Malinovského, dvojnásobného hrdiny SSSR.

Pánové na Magistrátu města Brna by si měli uvědomit jednu věc, že nebýt SSSR, jeho slavné Rudé armády, obyčejného a prostého ruského vojáka, tak by dnes neseděli na Magistrátu města Brna. Pokud by dobře dopadli, sekali by pravděpodobně na Sibiři ledy pro bavorské pivnice.

Jedním úkolem KSČ je připomínat si tyto události pravdivě a nedovolovat, aby dějiny byly hanebně přepisovány.

Pamětníků sice značně ubylo, ale stále je zde dosti zaujatých příznivců objektivní historie, kteří se nenechají ovlivňovat manipulanty s minulostí. Mezi takové příznivce patří i s. Zdeněk Tylajka ze Zlína, který nám často významná výročí a události připomíná. Patří mu díky za jeho poctivou a obětavou práci. (r)

Poznámka k chudobě Systémový problém

Ve všech buržoazních státech, tedy i v České republice, stojí pojem chudoba na předních místech debat o životní úrovni jejich obyvatel. Nikoli proto, že se konstatuje, že chudoby mezi občany razantně ubývá, ale proto, že s tímto problémem si vlády neví rady. Podle HaNo z 31. března zhruba 1,02 milionu obyvatel ČR žije pod hranicí **příjmové chudoby.**

Skutečnost je ale podstatně horší, než se uvádí v HaNo. Není divu, že článek je uveden nadpisem **Chudoba potřebuje systémové řešení.** Je škoda, že článek neinformuje čtenáře HaNo, co to systémové řešení je, jaká společenská síla jej uvede v život.

Poněvadž to v článku není uvedeno, jde o tzv. hraběcí radu, neboli ve smyslu přísloví, že pes štěká, ale karavana jde dál. Podle našeho názoru podstatu systémového řešení chudoby musí odstranit příčinu, proč k chudobě dochází. Kdo tedy odstraní chudobu? Chudobní nebo poměry, které chudobu vyvolávají? Nemyslíme si, že to provede v článku uvedených 1,02 milionu chudobných obyvatel České republiky.

Odstraní chudoby v současných politických poměrech v České republice není řešitelné, poněvadž buržoazní oligarchiát založený na soukromém vlastnictví výrobních prostředků s existencí chudoby (příjmové chudoby) počítá. Nebo si máme myslet, že miliardářská špička ekonomiky České republiky odevzdá chudobným českým občanům své bohatství, které má základ ve společenském převratu, který se udal v listopadu 1989? Co je podkladem současné chudoby milionu českých občanů, se dá načíst příkladně z knihy Františka Dvořáka (pseudonym nedávno zemřelého Františka Nevařila z dnes již legendární knihy Velká loupež aneb Bourání státu, 2004). Základ nynější chudoby vznikl po listopadu 1989. Současná chudoba přes jednoho milionu českých občanů má křestní list s datem 17. 11. 1989. Ve Slově na začátku knihy lze k tomu uvést:

"Za prvé, že proces restitucí a hlavně privatizace se stal nejen věčným základem restaurace kapitalismu, ale také

programově největší loupeží společného majetku, ale také programově největší loupeží společného majetku většiny občanů v českých dějinách, která byla a je v rozporu s ústavním právem ČSFR. Ten majetek v průběhu tohoto procesu zmizel (mizí) v kapsách nově vzniklých domácích kapitalistů nebo v zahraničí.

Za druhé, v rozporu se všeobecně předkládanou „jedinou pravdou“ se kapitalistické soukromé hospodaření neosvědčilo... Kromě přívalu zboží všeho druhu **zabavuje masy občanů možnosti v námezdním poměru vydělat dostatek prostředků k zabezpečení svých zájmů a potřeb,** zejména nezaměstnaností a dělá z nich chudobné členy buržoazní společnosti, v nemálo případech bezdomovce. Proti názoru HaNo, že chudoba potřebuje systémové řešení, nelze nic namítat, ale tento problém nelze „osamostatňovat“, aniž by přihlížel k tomu, v jakých společenských podmínkách se nacházíme. Můžeme se příkladně spolehnout na Andreje Babiše a občany jemu podobné, že beze změny poměrů ve společnosti najdou systémové řešení chudoby? Vždyť jsou přece jejími výraznými výrobci! V buržoazních společenských poměrech je jejich hlavní prioritou být podnikavě úspěšní...

Hynek Voznický

Dopis k 105. výročí narození Kim Il Sunga

(Kim Ir Sena) 15. dubna 2017

Ústřední výbor Komunistické strany Československa zaslal blahopřejný dopis Kim Jong Novovi, předsedovi Korejské strany práce a předsedovi Výboru státních věcí KILDR, k velkému svátku KILDR u příležitosti 105. výročí narození prezidenta Kim Il Sunga – svátku Dne slunce.

V dopise byla oceněna velká osobnost Kim Il Sunga, jeho význam v mezinárodním komunistickém hnutí, v boji za mír na celém světě a vyjádřena úcta k jeho odkazu korejskému lidu a mezinárodnímu komunistickému a dělnickému hnutí.

Úryvek z analýzy krize v USA

V článku v HaNo (3. 3. 2017) **Loučení s iluzemi o rusko-amerických vztazích** jsme si přečetli: „Je třeba přímo říci, že USA se ocitly uprostřed silné vnitropolitické krize. Většina amerického establishmentu, velká média a tajné služby vedou proti prezidentovi otevřenou válku. Situace kvůli tomu se blíží panice. Vládnoucí vrstvy v USA aktuálně mezinárodní situace vůbec nezajímá. Jak by se dalo se zemí v takovém stavu jednat, není známo. Ani nelze stanovit, o čem by se mělo jednat, když USA vlastně žádnou koncepci zahraniční politiky nemají. To nutně vede k znepokojení Ruska a Číny.“

Jedinou věcí, o které by nyní Moskva mohla jednat s Washingtonem, se zdá být boj proti IS. (...) Takže naděje na prudké zlepšení vztahů Ruska a USA byly jen naivitou, které je nutno se rychle zbavit...“

K problematice uvedeme pár poznámek. K tomu, co se děje v USA pod pojmem krize, je třeba spatřovat celou škálu významů, a to od rozhodného obratu po svízele, potíže, nebezpečný vývoj. Z vnitropolitického pohledu a mezinárodního posouzení je aktuální stav sotva pro dané poměry pozitivní. Problém je v tom, že vnitropolitická krize v USA je nakažlivá a má tendenci se hravě přehoupnout do Evropy a také jinam. Je totiž přenášena prostředky antiruské mediální války do celého světa ve formě antiruských provokací, přesouváním americké válečné techniky těsně ke hranicím Ruské federace, která je nesmyslně obviňována z podněcování amerického nepřátelství vůči USA.

Je to sice nelogické, ale funguje to ve vědomí amerických občanů, jejichž mentalita je krmena falešným nárokem USA stavět se do role vůdce světové civilizace. Má to „oprávnění“ v historicky zakotveném přesvědčení Američanů, kteří kolo-

nalisticky zdecimovali původní obyvatelstvo, neboť se nedalo využít jako otroci na „amerických“ latifundiích a bylo nahrazováno otroky z Afriky. Řešení krizí americké společnosti válečnými prostředky ze zistných zájmů formuje společenskou praxi z **dějinně rozvojové v katastrofickou,** neboť pro své lupičské zájmy je schopna přivodit vlastní sebevraždu a do ní strhnout lidskou civilizaci.

Nyní jsme svědky toho, že USA naléhají na své spojence v NATO, aby plnili svůj závazek věnovat dvě procenta HDP na vyzbrojování, neboť lidstvo je prý ohroženo Ruskou federací a takovému nebezpečí je nutné čelit. Neboli je potřeba pro Spojené státy zabezpečit smrtonosný válečný konflikt s Ruskem, aby americké zbrojovky měly co dělat!

Soudní občané pokládají americké nařčení Ruska z úmyslu válčit za kolosální pitomost a provokaci proti Rusku, které nemá zájem řešit svoje vnitřní problémy válkou s nikým. Napak, činí vše pro ukončení občanské války v Sýrii a ukončení destabilizace Ukrajiny vyvolané Spojenými státy.

Nám jde o připomenutí občanům ČR, co je již nyní činností amerického oligarchiátu válečnými provokacemi USA proti Ruské federaci v sázce. Před „mírumilovností“ Spojených států je třeba se mít na pozoru.

Pokrokové občané jsou marxisticko-leninsky poučení lidé, jejichž pohled na dějiny lidstva je odvozen ze širokého a vysokého dějinného horizontu lidského vývoje prostého jakýchkoli sympatií a tolerance k utlačovatelům a lupičům výsledků práce námezdních pracovníků. A to i kdyby je od současnosti dělil dlouhý věk jako příkladně od vyvražďování původního obyvatelstva Ameriky kolonizátory, přistěhovalci z Evropy.

Ondřej Kameník

Poznámka k 28. říjnu loňského roku

Herman, Brady, Sobotka

Minulý rok poprvé od roku 1918 se mohli Češi a Slováci v novinách seznámit s tím, že 28. října došlo k vyhocené oslavě obnovení státnosti obou národů. Po staletích jejich poroby v rámci středověké Evropy se 28. říjen 1918 stal pro Čechy a Slovaky nejslavnějším dnem v roce. Tomu je odpovídající slavnostní atmosféra a výzdoba soukromých a veřejných objektů.

Fundovní význam těchto Říjnů nemohl být náležitě oslaven v říjnu 1938 po Mnichově, kdy západní spojenci buržoazního Československa jej zradili hitlerovskému Německu. Poté v době druhé světové války, po kterou společný stát Čechů a Slováků přestal existovat. Zásluhou především Sovětského svazu a jeho hrdinné Rudé armády byla předválečná Československá republika obnovena a bylo možné oslavit důstojně 28. říjen až do jejího rozpadu v roce 1992 na Českou a Slovenskou republiku.

Vlastenci obou národů projevují k 28. říjnu, k jeho symbolice vysokou úctu. Jde o den, kdy hlava státu, prezident, uděluje státní vyznamenání zasloužilým občanům.

Minulý rok se vinou antizemanovských nenávisníků sledujících záměr zneuctit politickou prestiž prezidenta Miloše Zemana se z tradičního obrazu 28. října jeho význam vytratil. Podnětem bylo nevyznamenání občana Bradyho, které prezident napřed avizoval, pokud se Bradyho synovec a ministr kultury Herman v rozporu s oficiální politikou ČR uznávání celistvosti České republiky sejde s dalajlamou, zařadí se mezi je-

jí nepřátele na české půdě. Prezident Zeman postupoval v souladu s politikou vlády České republiky splnit mezinárodní závazky. Tohle Brady věděl, i jeho synovec Daniel Herman, ministr kultury České republiky i předseda české vlády Bohuslav Sobotka, který na Staroměstském náměstí na trupuodniku předal Bradymu vysoké vyznamenání v náhradu za neudělení na Pražském hrade.

K tomu, co jsme již k 28. říjnu uvedli, považujeme za vhodné citovat z Ústavy ČR: „Čl. 2 odst. (4) Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“ Avšak je nutné respektovat Čl. 10 Ústavy: „Ratifikované a vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána, jsou součástí právního řádu. Stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva.“ (Pozn.: zvyrazněno VM.)

To je třeba brát na vědomí v případě uznávání amerického antičínského agenta dalajlamy, jehož jako reprezentanta Tibetu uznávají v rozporu s mezinárodními závazky České republiky někteří nezodpovědní čeští občané a prohlašují svůj styk s dalajlamou živě za soukro-

mou záležitost. Něco takového nelze přijmout.

Čeští občané, kteří mají odmítavý vztah k Čínské lidové republice, mají právo ji kritizovat, ale nemožou tím zpochybnit fakt, že existuje a že vztah České republiky k ní je upraven mezinárodní smlouvou, kterou musí respektovat. A to někteří politikové dělat nemíní. Udělování vyznamenání na Staroměstském náměstí jako „protiváhy“ vůči udělování prezidentem republiky Milošem Zemanem bylo smutnou stafáží nynějších politických poměrů. Občané a instituce nebyli vyzváni k tomu, aby tvář Prahy a jiných měst a míst dostala slavnostní ráz, ačkoliv každým rokem v minulosti jej měla. Porovnejme příkladně praxi obyvatel Spojených států, jejichž obyvatelstvo je tradičně vedeno k účtě k americké vlajce doslova při každé příležitosti.

Lhostejnost nemála občanů k českému (československému) 28. říjnu naznačuje lhostejný vztah občanů k politickým poměrům ve státě. Českým (československým) občanům, kteří mají úctu k národním dějinám to není lhostejné.

Vlastimil Mečír

USA über alles

Co na to agresivní NATO?

Všichni zdraví občané a přiměřeného věku se dokážou orientovat ve společenských poměrech, které odpovídají jejich schopnosti se ve společnosti vyznat. Poněvadž tyto schopnosti jsou individuální, jsou nejednotné, rozličné orientace občanů v ní.

Již dlouho také v současnosti se lidská společnost skládá z nepatrného počtu vlastníků výrobních prostředků nájímajících námezdní pracovní síly a z proletariátu. Mezi nimi existují početné střední vrstvy, které sice nevlastní výrobní prostředky, ale bez jejichž služeb by buržoazie nemohla existovat. Jejich životní způsob je přímý ká ke skupině vlastníků výrobních prostředků.

V takto rozrůzněné lidské společnosti se občané přimykají k té či oné charakteristické skupině (třídě) a sdílejí s ní své individuální osudy a z tohoto úhlu posuzují celou společnost. Což vyjadřují ve svých názorech o společnosti a o sobě samých.

Vzhledem k tomu, že jsou příslušníky rozdílných skupin občanů, které mají rozličné a rozdílné zájmy, preferují ty vlastní před jinými i třeba serióznějšími. Jelikož žijeme v prostředí mediální a sankční americké války, mnoho občanů podléhá vlivu proamerických sdělovacích prostředků, které programově ovlivňují protirusky jejich vědomí. Jejich orientace ve světě me-

zinárodní politiky je tím poznamenána. Řada občanů proto náležitě nevnímá nebezpečí, které vyplývá z náhodného selhání lidského činitele.

Dá se říci, že si občané dostatečně neuvědomují, že žijeme v době velmi křehkého atomového patu a nepřemýšlejí o situaci, ve které se nacházejí. Třeba o tom, že výroba všech druhů válečných prostředků je pro americké zbrojovky veliký byznys, že je naléhavé stát na straně míru a brát na vědomí, že USA ve dvou světových válkách, které se neodehrávaly na jejich území, nesmírně zbohatly, zatímco ostatní svět zchudl.

Antonín Velenský

Blahopřejeme

✪ Dne 4. května 2017 se dožívá významného životního jubilea 70 let člen Představenstva ÚV KSČ soudruh **Miroslav Holler**. ÚV KSČ a redakce JISKRY mu k jeho životnímu jubileu přeje vše nejlepší, především pevné zdraví, spokojenost v rodinném životě a v naší společné práci hodně zdaru. Soudruh **Miroslav Holler** patří k těm, kteří se od počátku obnovy KSČ v r. 1995 aktivně a obětavě podílejí na práci naší strany. Svoji činností přispívá i k dobré práci stranické organizace v Českých Budějovicích a v tomto kraji.

Milý Mirku, děkujeme za úspěšnou spolupráci a ještě jednou přejeme hodně pohody do dalších let.

✪ Dne 20. dubna 2017 oslavil životní jubileum 75 let člen ÚV KSČ soudruh **Arnold Grega**. K jeho životnímu jubileu mu ÚV KSČ zaslal blahopřejný dopis, ve kterém bylo vyjádřeno poděkování za jeho obětavou práci nejen v KSČ, ale i za

aktivní účast při zrodu Lidové unie národní a sociální zachrany. Přejeme Ti, Arnoldo, hlavně pevné zdraví, spokojenost v osobním životě a těšíme se na další spolupráci. Redakce JISKRY se připojuje ke gratulantům s upřímným přáním všeho nejlepšího.

✪ Ústřední výbor KSČ připomíná životní jubilea obětavé soudružky **Vlasty Dvořákové z Prahy** a bývalého člena ÚV KSČ soudruha **Václava Brože z Humpolce**.

Soudruh **Václav Brož** své životní jubileum 75 let oslavil 16. května 2017 a soudružka **Vlasta Dvořáková** oslaví své jubileum 80 let 6. června 2017.

Oba patří dnes již k těm, kteří se do historie KSČ zapsali zlatým písmem. Při obnově KSČ v roce 1995 se aktivně a nebojácně zapojili do její obnovy v čele se soudruhem Miroslavem Štěpánem. Patří jim velký dík a uznání.

Respekt k právům

Proletáři tvoří většinu občanů v buržoazní společnosti. Proto jejich zájmy a potřeby by měly mít prioritu před ostatními občany. Neděje se tak.

Mezi majiteli výrobních prostředků a proletariátem se nachází početná vrstva nemajitelů výrobních prostředků existenčně spjatá s buržoazií, jí sloužící, která stojí o trvalost buržoazní prý demokratické společnosti, zajišťující jí existenci obecně vyšší, než má proletariát. To způsobuje její oddanost buržoazii. V ní se nachází buržoazní inteligence, produkující mýty a iluze o demokracii, tj. vládě lidu v kapitalistické společnosti, právně rovných občanů v souladu s Ústavou České republiky.

V ní se uvádí, že „Česká republika je svrchovaný, jednotný demokratický stát založený na účt k právům a svobodám člověka a občana“. Těchto práv a svobod se ovšem proletáři nenajedí. V české spo-

lečnosti žije sta tisíce chudých lidí, nezaměstnaných a také bezdomovců. Lidí, kteří nemají kam hlavu složit a jimž jen právní rovnost nic nefká. Potřebují být zaměstnání, ale práci nezískávají. I když po ní touží, nenacházejí ji. Buržoazie je hází do jednoho pytle s občany, kteří se námezdní práci vyhýbají a uchylují se k morálně pokleslým způsobům zajištění svých životních potřeb. Neobstojí názor některých apologetů buržoazie, aby každý občan se především postaral o sebe sám.

V buržoazní společnosti nejsou k tomu vytvářeny společenské podmínky, jak dokazují statistice a miliony nezaměstnaných na celém světě. Buržoazní stát není samaritánský. Poněvadž je prostředkem k udržení moci buržoazie, proto ani samaritánský být nemůže.

Buržoazní společnost je ze svého principu nedemokratická. Staví na první

místo vytvoření podmínek, umožňujících soukromým majitelům výrobních prostředků aby dosáhli co největšího zisku ve svém podnikání. Je to jen zdánlivé životní prostředí rovných práv občanů. Alegoricky výstižně popsal situaci proletariátu národní umělec Petr Bezruč ve své básni Ostrava: „Chléb s uhlím беру si do práce, z roboty jdu do roboty, při Dunaji strmí paláce z krve mé a mého potu...“ Tak to je v celém kapitalistickém světě! Na proletariát přitom doléhá ideologický tlak buržoazie, který ovlivňuje jeho politické vědomí.

Proč se s tím smiřují proletáři? Buržoazii se stále daří utopovat obraz kapitalistického světa popraškem mýtů a chýry, jako by základy lidské civilizace neměly základ v práci miliard námezdních pracovních sil a rodily se v hlavách buržoazie, která si je přivlastňuje. Aby toto dokazovala, najímá si prodejné huby z celého profilu společnosti, politické pomatenice v roli věrozvěstů prý pravé demokracie, kteří ze zistných příčin dokážou přeměňovat bílé v černé a naopak. Střední vrstva (vrstvy) pro buržoazii produkuje pravcové intelektuály, buržoazní inteligenci, která chváli sama sebe. Ve spojení s oligarchy zatlouká před proletariátem, jak se skutečně v buržoazní společnosti věci mají a nejednou pitomě věří v pravost sama sebe. Nižší úroveň vzdělanosti proletariátu způsobená kapitalistickými poměry brání mu dívat se kolem sebe vlastními očima.

Stanislav Kos

Úcta k největšímu československému svátku

28. října 2016 prohlásil bývalý český prezident Václav Klaus na pražském Vítkově na slavnostním shromáždění, že „suverénní český stát je nutné chránit a bránit. Nelze spoléhat na členství v Evropské unii, které hrozí rozklad v souvislosti s migrační krizí.“

Prohlásil, že masová migrace znamená ohrožení republiky, jakou ji známe a chceme mít. Je vykoupením ke změně národnostních, etnických, kulturních i hodnotových poměrů na našem kontinentě, varoval Klaus.

Dodal, že ničivá sociálně inženýrská ideologie multikulturalismu hrozí rozložit nejen Evropskou unii, ale i poměry v jednotlivých členských zemích a ideály svobody, za nichž se zrodila republika, a které vedly k odporu k totalitám minulého století (sic?), byly podle Klause nahrazeny chimérou rovnosti a korektnosti. **Na Evropskou unii nemůžeme spoléhat.** Namísto péče o celek se ideálem stal koncept společnosti jako skupiny menšin: lidé by si to měli uvědomit, až si za dva roky budeme připomínat sté narozeniny našeho státu – Bude-li ještě co slavit. Mluvil i o nebezpečném politickém konfliktu v souvislosti s nevyznamenáním na Hradě kanadskému občanu Bradymu.

Na závěr slavnostního shromáždění Svazu bojovníků za svobodu Klaus pře-

vzal Pamětní kříž Českého svazu bojovníků za svobodu.

Antievropsko-unijní postoje Václava Klause nejsou nic nového. Jako známý skeptik vůči smysluplnosti Evropské unie své názory uvedl vícekrát.

28. října minulého roku byl poznamenaný politickou aférou kolem neudělení státního vyznamenání kanadskému občanu Bradymu na Hradě a čínskou námitkou proti tomu, že dalajlama byl přijat. K takové situaci při známé větší citlivosti čínské strany na dalajlamu nemuselo vůbec dojít. Ale nejde jen o to. Vláda i občané nedocenili velký ideologický a politický význam 28. října, takže tento velevýznamný den pro Čechy a Slováky nedostal slavnostní kolorit, který by si zaslouhal, neboť úcta k němu má velký sjednocovací význam v myslích českých a slovenských občanů. Projevil se kosmopolitický ráz české společnosti poznamenaný americkými vlivy. Obzvláště v tento den je třeba si připomínat, že Českou republiku je třeba chránit a bránit. (Ik)

POZVÁNKA NA MILEŠOVKU

KV KSČ a Klub česko-kubánského přátelství v Ústí nad Labem pořádá pro všechny přátele Kuby a kubánského lidu **10. ročník tradičního výstupu na královnu Českého středohoří – Milešovku. Uskuteční se 3. 6. 2017 v sobotu.** Výstup začíná v 10 hodin ze základny tábora. Občerstvení a místo k posezení je zajištěno na místě.

Srdečně zve Klub česko-kubánského přátelství a KV KSČ z Ústí nad Labem. Bližší informace na tel. č. 731 429 963 s. Marešová.

Významné dny a výročí

LEDEN

1. 1. 1942 26 států, mezi nimi i Československo podepsalo ve Washingtonu deklaraci zavazující k boji proti nacist. a fašist. státům a k tomu, že s nimi neuzavou separátní mír. Nazvaly se Spojenými národy a daly tak základ pozdější OSN – 75. výr.
1. 1. 1947 v Československu byl zahájen dvouletý hosp. plán – 70. výr.
1. 1. 1947 hospodářsky bylo sloučeno americké a britské okupační pásmo Německa a v r. 1948 bylo připojeno i francouzské. Šlo o otevřený odvrát západ. mocností od Postupimské dohody, vedoucí k rozštěpení Německa a vzniku separátní NSR – 70. výr.
- 6.–10. 1. 1422 v bitvách u Kutné hory, u Habru a u Nēm. Brodu (Havlíčkův Brod) připravil Jan Žižka křižáckým vojskům zdrcující porážky – 595. výr.
10. 1. 1897 * **Bedřich Václavek**, český literární historik a kritik (umčen 5. 3. 1943) – 120. výr.
21. 1. 1924 † **Vladimír Iljič Lenin** (* 22. 4. 1870) – 93. výr.
30. 1. 1942 † **Rudolf Terer**, čs. kom. funkcionář, novinář, organizátor protifaš. odboje (* 8. 10. 1906) – 75. výr.
31. 1. 1942 skončila moskevská bitva zahájená 2. 10. 1941 útokem 80. nacist. divizí. Nēm. vojska byla vržena zpět o 250–400 km. První vážná porážka nēm. pozemních sil ve 2. svět. válce – 75. výr.

ÚNOR

5. 2. 1942 vyhlášen nábor do čs. voj. jednotky v Buzuluku. Do dubna 1944, kdy byl vytvořen I.čs. samostatný armádní sbor, se rozrostla na 16 000 příslušníků – 75. výr.
9. 2. 1902 * **Josef Lieberzeit**, kom. pracovník, novinář, protifaš. odbojář (umčen v Buchenwaldu 27. 11. 1944) – 115. výr.
25. 2. 1948 Vítězství československého pracujícího lidu – významný den ČSSR.
27. 2. 1942 † **Pavel Popela**, kom. funkcionář, novinář a organizátor protifaš. odboje, byl ubit při výslechu gestapem (* 31. 10. 1903) – 75. výr.

BŘEZEN

8. 3. 1887 * **Marek Čulen**, slovenský činitel rev. děl. hnutí, člen KSČ od 1921. 1906–08 a 1913–19 pracoval v USA a byl zde činný jako funkce. odbor. hnutí; po návratu jeden z hlavních představitelů marx. levice v soc. dem.; na Slovensku organizát. sjezdu v Lubochni; 1925–39 předseda Zvazu maloročníkov a domkárov; 1925–29 poslanec NS. Za 2. sv. války v zahranič. odboji v SSSR; 1944 účastník SNP a člen povstalecké SNR. Od 1945 člen ÚV KSČ, 1950–55 předsednictva ÚV KSS, 1945–1954 poslanec NS a SNR; 1948–1952 gen. tajemník Jednotného zväzu sl. ročníkov; 1952–54 pověřenec zemědělství. Ř. rep. 1955 a 1957 († 26. 12. 1957) – 130. výr.
8. 3. MEZINÁRODNÍ DEN ŽEN (výročí demonstrace newyorských švadlen v r. 1910 proti špatným životním podmínkám)
8. 3. 1917 v Petrohradě přerostla demonstr. a stávky v ozbroj. povstání. Zahájily tzv. únor. burž. dem. revoluci v Rusku – vítězně ukonč. 12. 3. 1917 – 100. výr.
15. 3. 1917 ruský car Mikuláš II. abdikoval, ustavena prozat. vláda v čele s knížetem G. Lvovem – 100. výr.
22. 3. 1947 nařizování vlády USA zahájeno vyšetřování loajality amer. státních zaměstnanců a odstraňování lidí podezřelých z pokrokového smýšlení – 70. výr.
23. 3. 1902 * **Antonín Opálka**, kom. protifaš. odbojář; tiskl Hlasy z podzemí a Moravskou rovnost, tisk. orgán ileg. Zemského vedení KSČ na Moravě (popraven 30. 3. 1944) – 115. výr.
23. 3. 1932 zahájena mostecká stávka v Severočes. uhléřném revíru v době hosp. krize. Byla politicky úspěšná. V čele horníků stála KSČ; trvala do 19. 4. 1932 – 85. výr.
31. 3. 1967 † **Rodion Jakovlevič Malinovskij** – sovět. maršál a hrdina SSSR, při osvobození Československa velel 2. ukraj. frontu (* 23. 11. 1898) – 50. výr.

DUBEN

4. 4. 1947 v Hradci Králové byl vyhlášen tzv. Hradecký program nové zeměd. politiky čs. vlády. Nár. fronty (nová zeměd. reforma, jednotná zeměd. daň, nár. pojištění rolníků aj.) – 70. výr.
11. 4. 1897 * **Karel Aksamit**, český politik, kom. protifaš. odbojář, spoluprac. I. a II. ileg. ÚV KSČ, člen III., funkcionář prolet. tělov. hnutí (zahynul při zatýkání gestapem 21. 6. 1944) – 120. výr.
13. 4. 1932 vypukla generální polit. stávka všeho dělnictva na severu Čech – 85. výr.
15. 4. 1912 * **Kim Ir Sen**, korejský politik, státník, předs. vlády KILDR, předs. Korejské strany práce († 8. 7. 1994) – 105. výr.
17. 4. 1917 V. I. Lenin pronesl v Tavrckém paláci tzv. Dubnové teze, v nichž vytyčil plán boje na přechod od burž. dem. revoluce k revoluci socialistické – 100. výročí
20. 4. 1942 † **Václav Sinkule**, český národohosp., red. RP a funkcionář KSČ, čelný protifaš. odbojář; popraven v Mauthausenu (* 14. 1. 1905) – 75. výr.
20. 4. 1942 † **Eduard Urx**, český a slov. novinář, red. RP, publicista a literární kritik, člen I. ileg. ÚV KSČ; popraven v Mauthausenu (* 29. 1. 1903) – 75. výr.
22. 4. 1947 aktivističtí novináři, kolaboranti za okupace s nacisty J. Krychtaček, K. Werner a E. Vajtauer odsouzeni k trestu smrti (Vajtauer v nepřítomnosti), J. Křemen na doživotí – 70. výr.
25. 4. 1917 při potlačování hladových demonstrací text. dělnic a dělníků Strojireň. závodů v Prostějově zastřelili vojáci 23 osob, z toho 10 žen – 100. výr.
29. 4. 1947 po odsouzení Lidovým soudem byli popraveni parašutisté Karel Čurda a Viliam Gerik, kteří zradili své druhy tím, že je udali za provedení atentátu na R. Heydricha, při čemž odhalili gestapu odbojáře, kteří byli popraveni – 70. výročí

KVĚTEN

1. 5. SVÁTEK PRÁCE
3. 2. 1947 Jugoslávská vláda souhlasila s návratem asi 140 000 Čechů a Slováků do země předků ČSR – 70. výr.
5. 5. KVĚTNOVÉ POVSTÁNÍ ČESKÉHO LIDU
8. 5. STÁTNÍ SVÁTEK ČR – deklarován povětšinou současným režimem jako ukončení druhé světové války
9. 5. STÁTNÍ SVÁTEK ČSSR A SSSR – vítězství nad fašist. Německem, stále státní svátek Ruské federace a dalších států
12. 5. 1942 † **Ján (Janko) Čmelík**, ileg. pracovník Komun. strany Jugoslávie, organizátor partyz. hnutí v Jugoslávii po boku Jozefa Broze Tita. Původem Čechoslovák (Morava–Slovensko). V letech 1931–1936 působil v ČSR. V listopadu 1941 přepaden a zatčen gestapem, těžce zraněn. Půl roku nelidsky mučen, nic neprozradil o srbském odboji. Popraven ve Sremské Mitrovici v Srbsku. V říjnu 1943 jako první odbojář původem ze zahraničí byl poctěn i.m. titulem Národní hrdina Jugoslávie. Nositel čs. váleč. kříže (1945), Ř. K.G. (1970), Bílého lva (1970) a dalších čestných vyznamenání (* 16. 11. 1905) – 75. výr.
17. 5. 1902 * **Emanuel Klíma**, od V. sjezdu KSČ člen ÚV, kraj. tajemník KSČ v Brně. Za okupace člen I. ileg. ÚV KSČ, zatčen v únoru 1941 († 15. 2. 1941) – 115. výr.
27. 5. 1942 **Jozef Gabčík a Jan Kubiš** provedli atentát na R. Heydricha. Vyhlášeno stanné právo a zahájeny hromadné popravy – 75. výr.
30. 5. 1942 † **Miloslav Krásný**, vůdčí činitel Národ. hnutí pracující mládeže; 1940–41 Komunistický svaz mladé generace (KSMG); 1938–41 spolupracovník I. a II. ileg. ÚV KSČ. Zatčen v říjnu 1941 a za heydrichiády v květnu popraven (* 1. 11. 1909) – 75. výr.

ČESKOSLOVENSKÝ KOMUNISTA, měsíčník pro politiku, vědu a kulturu.

Vydává Ústřední výbor Komunistické strany Československa.

Adresa: Jirí Vábr, Štíbrova 1216, 182 00 Praha 8. Jen pro vnitrostraníckou potřebu.

Internetové stránky Ústředního výboru Komunistické strany Československa (KSČ)

jsou umístěny na této URL adrese: <http://www.ksc.cz>

E-mailová adresa pro zaslání elektronické pošty: ksc@ksc.cz